EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 16.7.2025.
COM(2025) 415 final

2025/0230 (NLE)

Prijedlog

ODLUKE VIJEĆA

o potpisivanju, u ime Europske unije, Konvencije Ujedinjenih naroda protiv kibernetičkog kriminala kojom se jača međunarodna suradnja u području suzbijanja određenih kaznenih djela počinjenih putem sustava informacijske i komunikacijske tehnologije i u području razmjene dokaza o teškim kaznenim djelima u elektroničkom obliku

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Ciljevi prijedloga

Cilj je ovog prijedloga da Vijeće Europske unije („Vijeće”) ovlasti Europsku komisiju („Komisija”) za potpisivanje Konvencije Ujedinjenih naroda protiv kibernetičkog kriminala („Konvencija”) u ime Europske unije [(1)].

Komisija će podnijeti i prijedlog odluke Vijeća kojom se Komisiju ovlašćuje za sklapanje Konvencije u ime Europske unije. Ti prijedlozi zajednički se nadovezuju na obvezu koju je Komisija preuzela u europskoj strategiji unutarnje sigurnosti ProtectEU [(2)].

Kibernetički kriminal sve je veća prijetnja sigurnosti građana i poduzeća u Europskoj uniji (EU) [(3)]. Prema Europolovoj ocjeni prijetnje organiziranog kriminala na internetu u posljednjih su se 10 godina prijetnje koje predstavlja kibernetički kriminal dinamično razvile u smislu količine, intenziteta i mogućeg nastanka štete [(4)]. Počinitelji kibernetičkog kriminala koriste se novim tehnologijama kao što je umjetna inteligencija (UI) za automatizaciju napada, socijalnim inženjeringom i zaobilaženjem sigurnosnih mjera, što povećava prilagodljivost i učinkovitost kibernetičkih napada. Gospodarska recesija, geopolitička nestabilnost i sve veća globalna nejednakost dodatno navode pojedince da se bave financijski motiviranim kibernetičkim kriminalom [(5)]. Količina i opseg kaznenih djela omogućenih kibernetičkim tehnologijama kao što su internetske prijevare i seksualno zlostavljanje djece nastavljaju rasti. Procjenjuje se da su 2024. zbog internetskih prijevara na svjetskoj razini izgubljena 1,03 bilijuna EUR [(6)]. Broj globalnih prijava seksualnog zlostavljanja djece porastao je s 1 milijuna u 2010. na gotovo 36 milijuna u 2023., od čega je 1,3 milijuna prijavljeno u EU-u [(7)].

Kibernetički kriminal je globalna pojava koja ne poznaje granice. Jačanje međunarodne suradnje na njegovu suzbijanju već je više od desetljeća prioritet za zemlje u svijetu. Konkretno, s obzirom na to da internet nema granica, istrage kibernetičkog kriminala gotovo uvijek su prekogranične prirode, zbog čega je potrebna bliska suradnja među tijelima u različitim zemljama. Proteklih godina porastao je broj zemalja s kojima je potrebna suradnja jer se počinitelji kibernetičkog kriminala skrivaju u državama svijeta koje im najviše odgovaraju i iz kojih izvršavaju napade na EU i njegove partnerske zemlje.

Elektronički dokazi sve su važniji za kaznene istrage internetskih i tradicionalnih kaznenih djela, kao što je trgovanje drogom, koja često ostavljaju tragove na internetu jer zločinci

---

(1) Tekst Konvencije bit će priložen prijedlogu odluke Vijeća o sklapanju Konvencije u ime Europske unije.

(2) Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija „ProtectEU: europska strategija unutarnje sigurnosti”; COM(2025) 148 final.

(3) U 2023. napadi ucjenjivačkim softverom, seksualno iskorištavanje djece i internetske prijevare i dalje su bili oblici kibernetičkog kriminala koji predstavljaju najveću prijetnju u Europskoj uniji (EU). Neki počinitelji kibernetičkog kriminala koji su usmjeravali svoje aktivnosti na EU nalazili su se u Uniji, a neki su radije djelovali iz inozemstva, skrivajući svoje nezakonite operacije i sredstva u trećim zemljama. Ocjena prijetnje organiziranog kriminala na internetu (IOCTA) 2024.

(4) Ocjena prijetnje organiziranog kriminala na internetu (IOCTA) 2024.

(5) Procjena prijetnje teškog i organiziranog kriminala (SOCTA) 2025.

(6) Globalno izvješće o borbi protiv prijevara za 2024. (GASA).

(7) Nacionalni centar za nestalu i iskorištavanu djecu, https://www.missingkids.org/cybertiplinedata.

planiraju i koordiniraju svoje aktivnosti na internetu i putem aplikacija. Zbog toga su, kao što je pokazalo jedno istraživanje Komisije, tijela kaznenog progona i pravosudna tijela još 2018. trebala pristup elektroničkim dokazima u barem 85 % kaznenih istraga, uključujući istrage kibernetičkog kriminala [8]. Pružatelji usluga u stranim jurisdikcijama sve više čuvaju dokaze o kaznenim djelima u elektroničkom obliku. Najmanje 55 % istraga uključuje zahtjev za prekogranični pristup dokazima [9]. Kako bi kaznenopravni odgovor bio djelotvoran, potrebne su odgovarajuće mjere za dobivanje tih dokaza radi poštovanja vladavine prava.

Stoga se na nacionalnoj razini, razini EU-a [10] i međunarodnoj razini poduzimaju mjere za poboljšanje razmjene elektroničkih dokaza za kaznene istrage.

Konvencija je dio tih mjera. Njome se propisuju zajednička pravila na globalnoj razini za poboljšanje suradnje u području kibernetičkog kriminala i prikupljanje dokaza u elektroničkom obliku u svrhu kaznenih istraga ili postupaka, čime se stvara osnova za suradnju s mnogim zemljama s kojima ni EU ni njegove države članice nemaju sklopljene sporazume, uz istodobno poštovanje zakona i vrijednosti EU-a. Konvencija je usklađena i komplementarna s postojećim instrumentima EU-a i međunarodnim instrumentima.

Pozadina

Konvencija Vijeća Europe o kibernetičkom kriminalu iz 2001. („Budimpeštanska konvencija”) [11] prvi je međunarodni ugovor o kibernetičkom kriminalu. Njome se olakšava borba protiv kaznenih djela u kojima se koriste računalne mreže. Budimpeštanska konvencija otvorena je državama članicama Vijeća Europe i zemljama koje nisu članice na poziv. Danas ima 80 država stranaka, uključujući 26 država članica Europske unije. Drugi dodatni protokol [12] uz Budimpeštansku konvenciju uključuje ažurirana pravila o razmjeni elektroničkih dokaza [13].

Europska unija i njezine države članice stranke su i dvaju glavnih kaznenopravnih instrumenata Ujedinjenih naroda koji su gotovo univerzalno prihvaćeni: Konvencije Ujedinjenih naroda protiv organiziranog kriminaliteta (UNTOC) [14] i Konvencije Ujedinjenih naroda protiv korupcije (UNCAC) [15].

---

(8) SWD(2018) 118 final.

(9) SWD(2018) 118 final.

(10) Uredba (EU) 2023/1543 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2023. o europskim nalozima za dostavljanje i europskim nalozima za čuvanje elektroničkih dokaza u kaznenim postupcima i za izvršenje kazni zatvora nakon kaznenog postupka (SL L 191, 28.7.2023., str. 118., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1543/oj) i Direktiva (EU) 2023/1544 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2023. o utvrđivanju usklađenih pravila za imenovanje imenovanih subjekata koji imaju poslovni nastan i za imenovanje pravnih zastupnika za potrebe prikupljanja elektroničkih dokaza u kaznenim postupcima (SL L 191, 28.7.2023., str. 181., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/1544/oj).

(11) CETS br. 185.

(12) CETS br. 224.

(13) Vijeće je donijelo odluke kojima se države članice ovlašćuju da u interesu Unije potpišu i ratificiraju Drugi dodatni protokol: Odluku Vijeća (EU) 2022/722 od 5. travnja 2022. o ovlašćivanju država članica da u interesu Europske unije potpišu Drugi dodatni protokol uz Konvenciju o kibernetičkom kriminalu o pojačanoj suradnji i otkrivanju elektroničkih dokaza (SL L 134, 11.5.2022., str. 15., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2022/722/oj) i Odluku Vijeća (EU) 2023/436 od 14. veljače 2023. o ovlašćivanju država članica da u interesu Europske unije ratificiraju Drugi dodatni protokol uz Konvenciju o kibernetičkom kriminalu o pojačanoj suradnji i otkrivanju elektroničkih dokaza (SL L 63, 28.2.2023., str. 48., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/436/oj).

(14) Dok. A/55/383. EU je UNTOC potpisao 12. prosinca 2000., a ratificirao 21. svibnja 2004. te je ratificirao i njegove protokole o krijumčarenju ljudi i trgovini ljudima. Vidjeti 2004/579/EZ: Odluku Vijeća od 29. travnja 2004. o sklapanju, u ime Europske zajednice, Konvencije Ujedinjenih naroda protiv transnacionalnoga organiziranog kriminaliteta (SL L 261, 6.8.2004., str. 69., ELI:

Odredbe nove Konvencije usklađene su i kompatibilne s ta tri uspostavljena i široko prihvaćena međunarodna instrumenta.

Razvoj informacijske tehnologije i brzi razvoj novih telekomunikacijskih i računalnih mrežnih sustava te upotreba i zlouporaba tehnologija u kriminalne svrhe također su bili na dnevnom redu Ujedinjenih naroda (UN). Opća skupština UN-a donijela je 21. prosinca 2010. Rezoluciju 65/230, kojom se od Komisije za sprečavanje kriminala i kazneno pravosuđe (CCPCJ) traži da osnuje međuvladinu stručnu skupinu otvorenog tipa („IEG") za provedbu sveobuhvatne studije o problemu kibernetičkog kriminala.

Opća skupština UN-a donijela je 17. prosinca 2018. Rezoluciju 73/187 o borbi protiv uporabe informacijskih i komunikacijskih tehnologija u kriminalne svrhe. Na istu je temu 27. prosinca 2019. donijela drugu rezoluciju, 74/247, kojom se uspostavlja *ad hoc* međuvladin odbor stručnjaka otvorenog tipa („*ad hoc* odbor") za izradu sveobuhvatne međunarodne konvencije o borbi protiv uporabe informacijskih i komunikacijskih tehnologija u kriminalne svrhe. U Rezoluciji je navedeno da *ad hoc* odbor treba u potpunosti uzeti u obzir postojeće međunarodne instrumente i nastojanja na nacionalnoj, regionalnoj i međunarodnoj razini u borbi protiv uporabe informacijskih i komunikacijskih tehnologija u kriminalne svrhe, a posebno rad i rezultate IEG-a.

Vijeće je 24. svibnja 2022. ovlastilo Komisiju da u ime Europske unije sudjeluje u pregovorima o Konvenciji [16]. Komisija je u pregovorima sudjelovala u skladu s tom odlukom Vijeća i vodila se pregovaračkim smjernicama utvrđenima u njoj. U pregovaranju joj je pomagala Europska služba za vanjsko djelovanje (ESVD). Komisija se dosljedno savjetovala s posebnim odborom Vijeća za pregovore o stajalištu Unije te je osigurala da je Konvencija usklađena s relevantnom pravnom stečevinom EU-a.

U skladu s Okvirnim sporazumom o odnosima između Europskog parlamenta i Europske komisije [17], Komisija je o pregovorima obavješćivala i Europski parlament.

Komisija je tijekom i nakon zaključenja pregovora obavješćivala i Europskog nadzornika za zaštitu podataka (EDPS) i Europski odbor za zaštitu podataka (EDPB).

Ad hoc odbor se od 28. veljače 2022. do 9. kolovoza 2024. sastao na osam službenih sjednica. Uz njih je održao i neslužbene sjednice i pet međusjednica radi savjetovanja s različitim

---

http://data.europa.eu/eli/dec/2004/579/oj); 2006/616/EZ: Odluku Vijeća od 24. srpnja 2006. o sklapanju u ime Europske zajednice Protokola protiv krijumčarenja migranata kopnom, morem i zrakom, kojim se dopunjuje Konvencija Ujedinjenih naroda protiv transnacionalnog organiziranog kriminaliteta, u vezi s odredbama ovog Protokola koje potpadaju pod područje primjene članka 179. i članka 181.a Ugovora o osnivanju Europske zajednice (SL L 262, 22.9.2006., str. 24., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2006/616/oj) i 2006/619/EZ: Odluku Vijeća od 24. srpnja 2006. o sklapanju, u ime Europske zajednice, Protokola za sprječavanje, suzbijanje i kažnjavanje krijumčarenja ljudi, posebice žena i djece, kojim se dopunjuje Konvencija Ujedinjenih naroda protiv transnacionalnog organiziranog kriminaliteta u vezi s onim odredbama Protokola koje su obuhvaćene dijelom III. glavom IV. Ugovora o osnivanju Europske zajednice (SL L 262, 22.9.2006., str. 51., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2006/619/oj).

(15) Zbirka međunarodnih ugovora Ujedinjenih naroda, sv. 2349., str. 41.; dok. A/58/422. EU je UNCAC potpisao 15. rujna 2005., a ratificirao 12. studenog 2008. Vidjeti 2008/801/EZ: Odluku Vijeća od 25. rujna 2008. o sklapanju u ime Europske zajednice Konvencije Ujedinjenih naroda protiv korupcije (SL L 287, 29.10.2008., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/801/oj).

(16) Odluka Vijeća (EU) 2022/895 od 24. svibnja 2022. o odobravanju otvaranja pregovora u ime Europske unije o sveobuhvatnoj međunarodnoj konvenciji o borbi protiv uporabe informacijskih i komunikacijskih tehnologija u kriminalne svrhe (SL L 155, 8.6.2022., str. 42., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2022/895/oj).

(17) Referentna oznaka L 304/47.

dionicima, uključujući globalne i regionalne međuvladine organizacije, nevladine organizacije, organizacije civilnog društva, akademske institucije i privatni sektor.

Nacrt teksta Konvencije i nacrt popratne Rezolucije Opće skupštine UN-a odobrio je konsenzusom 8. kolovoza 2024. Opća skupština UN-a konsenzusom je donijela oba dokumenta 24. prosinca 2024. [18] Predviđa se da će Konvencija biti otvorena za potpisivanje 25. listopada 2025. u Hanoiju u Vijetnamu, a nakon toga u sjedištu Ujedinjenih naroda u New Yorku do 31. prosinca 2026.

Konvencija će stupiti na snagu nakon što 40 država stranaka izrazi svoj pristanak da budu obvezane Konvencijom u skladu s odredbama članka 65. stavaka 1. i 2.

U skladu s ustaljenom praksom u odnosu na UNTOC i UNCAC, Konvencijom se predviđa da organizacija za regionalnu gospodarsku integraciju kao što je Europska unija može potpisati i ratificirati Konvenciju ako je potpiše i ratificira barem jedna njezina država članica.

Razlozi prijedloga

Konvencija je usklađena s Unijinim ciljevima iz europske strategije unutarnje sigurnosti do 2025. ProtectEU koji se odnose na suzbijanje kriminala i olakšavanje pristupa digitalnim dokazima za sva kaznena djela u okviru međunarodnih instrumenata kao što je Konvencija. Dopunjuje postojeće instrumente EU-a i međunarodne instrumente kojih su EU i/ili njegove države članice stranke, kao što je Budimpeštanska konvencija Vijeća Europe, čime doprinosi borbi EU-a protiv transnacionalnog kriminala.

Prvo, kao instrument UN-a, Konvencija ima širi doseg u smislu članstva nego postojeći instrumenti EU-a i međunarodni instrumenti. U tome je slična prethodnim instrumentima UN-a o suradnji u kaznenim stvarima koji su gotovo univerzalno prihvaćeni, kao što su UNTOC i UNCAC. Stoga može omogućiti bolju suradnju protiv kibernetičkog kriminala na globalnoj razini.

Drugo, Konvencija je nadahnuta odredbama o kriminalizaciji iz Budimpeštanske konvencije, kojima se može dodatno poboljšati suradnja na temelju dugotrajnog i ispitanog pravnog okvira. S obzirom na to da je noviji dokument, njome se uvode i dodatne odredbe o kriminalizaciji za kaznena djela čiji se broj drastično povećao prethodnih godina: internetske prijevare, vrbovanje ili mamljenje na počinjenje seksualnog kaznenog djela protiv djeteta i dijeljenje intimnih slika bez pristanka. Ta su kaznena djela već kriminalizirana u EU-u, ali ne i na svjetskoj razini.

Treće, Konvencijom se omogućuje razmjena elektroničkih dokaza među tijelima njezinih država stanaka o oblicima teških kaznenih djela koji su također u porastu, uključujući kaznena djela povezana s terorizmom i transnacionalnim organiziranim kriminalom. Tim ograničenjem na teška kaznena djela primjena mehanizma ograničava se samo na teške slučajeve, što pomaže u osiguravanju proporcionalnosti. Ono ujedno sprečava preopterećenje nacionalnih tijela zahtjevima i odražava različite razine povjerenja u suradnju koje postoje na međunarodnoj razini.

Četvrto, Konvencijom se dopunjuju postojeći međunarodni instrumenti, kao što je Budimpeštanska konvencija, uključivanjem postupovnih mjera za zaštitu žrtava i svjedoka, alatâ za povrat imovinske koristi ostvarene kibernetičkim kriminalom i mjera međunarodne suradnje u području transfera osuđenih osoba i prijenosa kaznenog postupka, zajedničkih istraga i suradnje tijela za izvršavanje zakonodavstva.

[18] Rezolucija koju je Opća skupština donijela 24. prosinca 2024.; A/RES/79/243.

Peto, Konvencija uključuje poglavlje o tehničkoj pomoći i izgradnji kapaciteta kako bi se pomoglo zemljama u razvoju u izgradnji kapaciteta i omogućilo da doprinesu globalnoj borbi protiv kibernetičkog kriminala.

Šesto, Konvencijom se državama strankama Konvencije nalaže da poštuju ljudska prava, uključujući kaznena postupovna prava i zaštitne mjere (kao što je pravo na pošteno suđenje, prava na obranu i sudska ili druga neovisna preispitivanja), i pravo na zaštitu osobnih podataka za svaku mjeru na temelju Konvencije. S obzirom na njezin univerzalni cilj i priznavanje razlika u zaštiti ljudskih prava u cijelom svijetu, Konvencija uključuje odredbe kojima se onemogućuje njezina primjena u svrhu kršenja ljudskih prava i kojima se državama strankama daju dosad najširi razlozi za odbijanje suradnje s drugim strankama u takvim slučajevima. Više informacija o tome navedeno je u odjeljcima „Dosljednost s postojećim odredbama politike u tom području", „Temeljna prava" i „Detaljno obrazloženje posebnih odredaba prijedloga" u nastavku. Zbog tih je odredbi Konvencija prvi takav instrument kojim su propisane tako opsežna zaštita i zaštitne mjere za ljudska prava. Nakon što stupi na snagu, Konvencija će postati mjerilo budućih međunarodnih instrumenata i doprinijet će redovitom uključivanju tih zaštitnih mjera za ljudska prava u globalnu suradnju u kaznenim stvarima.

- **Dosljednost s postojećim odredbama politike u tom području**

Borba protiv kibernetičkog kriminala prioritet je Europske unije, što je Vijeće prepoznalo u svojim strateškim smjernicama za zakonodavno i operativno planiranje u području slobode, sigurnosti i pravde iz 2024. [(19)], a Komisija u svojoj europskoj strategiji unutarnje sigurnosti ProtectEU iz 2025., u kojoj su najavljene mjere EU-a za suzbijanje kriminala na internetu i lakši pristup digitalnim dokazima za sva kaznena djela, među ostalim u okviru međunarodnih instrumenata za razmjenu informacija i dokaza, kao što je pravodobno potpisivanje i sklapanje Konvencije.

Komisija prepoznaje potrebu za daljnjim napretkom i jačanjem kapaciteta tijela kaznenog progona i pravosudnih tijela u tom području kako bi se razvijalo nacionalno zakonodavstvo o kibernetičkom kriminalu, ako postoji potreba. Uz to prepoznaje potrebu za promicanjem međunarodne suradnje u borbi protiv kibernetičkog kriminala i podupire niz programa za izgradnju kapaciteta u nizu zemalja svijeta, uključujući zemlje u razvoju [(20)]. Komisija je podržala rad IEG-a, Komisije UN-a za sprečavanje kriminala i kazneno pravosuđe, Ureda Ujedinjenih naroda za droge i kriminal (UNODC), Odbora Budimpeštanske konvencije o kibernetičkom kriminalu i drugih tijela.

Odredbe Konvencije u skladu su s pravilima i politikama EU-a u području pravosudne suradnje u kaznenim stvarima, policijske suradnje i zaštite podataka te s relevantnim bilateralnim i multilateralnim sporazumima kojih je Europska unija već stranka.

Rezerve i obavijesti

Konvencija ne sadržava odredbu posvećenu rezervama. Međutim, rezerve su izričito propisane nekim njezinim odredbama (članak 11. stavak 3.; članak 23. stavak 3. točka (a); članak 23. stavak 3. završni stavak; članak 42. stavak 5.; članak 63. stavci 3. i 4., a Konvencija prešutno dopušta druge rezerve pod uvjetom da su u skladu s člankom 19. točkom (c) Bečke konvencije o pravu međunarodnih ugovora [(21)] i međunarodnim običajnim

(19) Strateške smjernice za zakonodavno i operativno planiranje u području slobode, sigurnosti i pravde, 28. studenog 2024., t. 19.

(20) Vidjeti na primjer Poboljšano globalno djelovanje protiv kibernetičkog kriminala (GLACY-e), na https://www.coe.int/en/web/cybercrime/glacy-e.

(21) Zbirka međunarodnih ugovora Ujedinjenih naroda, sv. 1155., str. 331.

pravom, zbog čega nisu neusklađene s ciljem i svrhom Konvencije. Konvencija stoga omogućuje znatnu fleksibilnost u pogledu rezervi. Države članice trebale bi zauzeti jedinstven pristup rezervama i obavijestima, kako je utvrđeno u Prilogu I. ovoj Odluci. Rezerve i obavijesti trebale bi biti usklađene s pravom Unije i međunarodnim javnim pravom te ne bi trebale narušavati cilj i svrhu Konvencije. Uvjeti i zaštitne mjere za ljudska prava koji su prepoznati i predviđeni u ovoj Konvenciji dio su njezina cilja i svrhe i stoga ne podliježu rezervama.

- **Dosljednost u odnosu na druge politike Unije**

Konvencija je dosljedna s relevantnim pravilima i politikama Europske unije u područjima koja će njome biti obuhvaćena (međunarodna suradnja i uzajamna pravna pomoć među javnim tijelima država članica te između država članica i trećih zemalja, kako je opisano u odjeljku „Dosljednost s postojećim odredbama politike u tom području") te s relevantnim bilateralnim i multilateralnim sporazumima kojih je Europska unija već stranka. Ne utječe na ostala područja politike Unije.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

- **Pravna osnova**

Prijedlog se donosi u skladu s člankom 218. stavkom 5. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU). Člankom 218. UFEU-a utvrđuje se postupak pregovaranja i sklapanja sporazuma između Europske unije i trećih zemalja ili međunarodnih organizacija. Konkretno, njegovim stavkom 5. predviđa se da Vijeće, na prijedlog Komisije u svojstvu pregovarača, donosi odluku kojom se odobrava potpisivanje sporazuma u ime Europske unije.

Materijalna pravna osnova za odluku na temelju članka 218. stavka 5. UFEU-a prije svega ovisi o cilju i sadržaju predviđenog međunarodnog sporazuma o kojemu se zauzima stajalište u ime Unije. Ako predviđeni međunarodni sporazum ima dva cilja ili elementa te ako se može utvrditi da je jedan od ta dva cilja ili elementa glavni, a drugi samo sporedan, odluka na temelju članka 218. stavka 5. UFEU-a mora se temeljiti na samo jednoj materijalnoj pravnoj osnovi, naime onoj koju zahtijeva glavni ili prevladavajući cilj ili element.

U pogledu predviđenog međunarodnog sporazuma kojim se istovremeno želi postići više ciljeva ili koji ima više elemenata, koji su neodvojivo povezani, a nijedan nije sporedan u odnosu na druge, materijalna pravna osnova odluke na temelju članka 218. stavka 5. UFEU-a iznimno se mora temeljiti na različitim odgovarajućim pravnim osnovama.

Kad je riječ o pitanjima olakšavanja suradnje među sudskim ili drugim odgovarajućim tijelima u vezi s kaznenim postupcima i izvršenjem odluka, materijalna pravna osnova je članak 82. stavak 1. UFEU-a. Kad je riječ o definiciji kaznenih djela u području kibernetičkog kriminala, materijalna pravna osnova je članak 83. stavak 1. UFEU-a. Kad je riječ o mjerama za suradnju tijela za izvršavanje zakonodavstva, materijalna pravna osnova je članak 87. stavak 2. UFEU-a. Kad je riječ o zaštiti osobnih podataka, materijalna pravna osnova je članak 16. UFEU-a.

- **Nadležnost Unije**

Predmet Konvencije je borba protiv kibernetičkog kriminala, među ostalim, kriminalizacijom određenih teških štetnih vrsta postupanja i uspostavom međunarodne suradnje u tu svrhu, među ostalim u pogledu elektroničkih dokaza. To je u podijeljenoj nadležnosti između Unije i država članica u skladu s člankom 4. stavkom 2. točkom (j) UFEU-a.

Određene odredbe Konvencije, osobito odredba o zaštiti podataka, unutar su područja koja su u velikoj mjeri obuhvaćena zajedničkim pravilima na koje bi Konvencija mogla utjecati ili

čije bi područje primjene mogla promijeniti. Stoga u tim područjima i u skladu s člankom 3. stavkom 2. UFEU-a Unija ima isključivu vanjsku nadležnost za potpisivanje Konvencije.

Potpisivanje Konvencije koje će Europska komisija provesti u interesu Unije stoga se može odviti na temelju članka 16., članka 82. stavka 1., članka 83. stavka 1., članka 87. stavka 1. i članka 218. stavka 5. UFEU-a.

- **Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)**

Djelovanjem na razini EU-a promiče se usklađena primjena odredbi Konvencije u državama članicama EU-a i osigurava se njezina usklađenost s postojećim i budućim instrumentima EU-a. Nadalje, djelovanjem EU-a u tom području povećava se zajednički učinak poluge i utjecaj EU-a i njegovih država članica u mehanizmima za provedbu Konvencije, kao što je njezina Konferencija država stranaka (članak 57.), i u budućim pregovorima o protokolima uz Konvenciju (članak 62.).

- **Proporcionalnost**

Ciljevi Unije u pogledu ovog prijedloga, kako su navedeni u odjeljku „Razlozi prijedloga”, mogu se postići samo sklapanjem obvezujućeg međunarodnog sporazuma kojim se predviđaju potrebne mjere suradnje uz istodobno osiguravanje odgovarajuće zaštite temeljnih prava. Konvencijom se postižu ti ciljevi. Odredbe Konvencije ograničene su na ono što je potrebno za ostvarivanje njezinih glavnih ciljeva i ne zadiru u postojeće instrumente EU-a ili međunarodne instrumente kojih je EU stranka.

- **Odabir instrumenta**

Člankom 218. stavkom 5. UFEU-a predviđeno je da Komisija ili Visoki predstavnik Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku, ovisno o predmetu predviđenog sporazuma, upućuje prijedloge Vijeću, koje donosi odluku kojom se odobrava potpisivanje međunarodnog sporazuma. S obzirom na predmet Konvencije, primjereno je da Komisija u tom smislu uputi prijedlog.

3. REZULTATI *EX POST* EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENA UČINKA

- ***Ex post* evaluacije/provjere primjerenosti postojećeg zakonodavstva**

Nije primjenjivo

- **Savjetovanja s dionicima**

Komisija je 14. siječnja 2022. na svojim internetskim stranicama objavila poziv na očitovanje za ovu inicijativu te četiri tjedna primala primjedbe. Pojedinačni odgovori na poziv na očitovanje objavljeni su na internetskim stranicama o savjetovanju. Ti su odgovori uzeti u obzir pri pripremi Komisijina prijedloga za započinjanje pregovora o Konvenciji.

Kako bi se osigurala veća transparentnost postupka, Rezolucijom 75/282 Opće skupštine, u kojoj su utvrđena organizacijska pitanja u vezi s *ad hoc* odborom, osigurano je sudjelovanje predstavnika zainteresiranih globalnih i regionalnih međuvladinih organizacija, uključujući predstavnike tijela Ujedinjenih naroda, specijaliziranih agencija i fondova, te predstavnika funkcionalnih povjerenstava Gospodarskog i socijalnog vijeća u meritornim sjednicama u svojstvu promatrača. Nadalje, ta rezolucija omogućila je nevladinim organizacijama (uključujući globalne i regionalne međuvladine organizacije, nevladine organizacije, organizacije civilnog društva, akademske institucije i privatni sektor) da se registriraju za sjednice *ad hoc* odbora i sudjeluju na njima, pri čemu su na plenarnim sjednicama redovito dobivale priliku da predstave svoje mišljenje o poglavljima o kojima se raspravljalo. Na

temelju te rezolucije održano je pet međusjednica radi savjetovanja s dionicima. Dionici su mogli dostaviti i pisane materijale, koji su objavljeni na internetskim stranicama *ad hoc* odbora.

U svojstvu pregovarača Komisija je tijekom pregovora redovito uključivala razne dionike i razmatrala njihove doprinose.

- **Prikupljanje i primjena stručnog znanja**

Komisija se tijekom pregovora, kao predstavnik Unije, savjetovala s posebnim odborom Vijeća za pregovore u skladu s Odlukom Vijeća od 22. svibnja 2022. o ovlašćivanju Komisije za sudjelovanje u pregovorima u ime Unije. Kao članice UN-a, države članice EU-a mogle su prisustvovati svim pregovaračkim sastancima. Komisija se tijekom cijelog trajanja pregovora savjetovala s njihovim predstavnicima o oblikovanju stajališta Unije. Komisija se redovito savjetovala i s dionicima (vidjeti odjeljak „Savjetovanja s dionicima”).

- **Procjena učinka**

Relevantni učinci predstavljeni su u ovom obrazloženju.

- **Primjerenost i pojednostavnjenje propisa**

Konvencija može imati posljedice za određena javna tijela i kategorije pružatelja usluga. Zbog pojačane međunarodne suradnje u području razmjene elektroničkih dokaza radi suzbijanja kibernetičkog kriminala i kaznenih djela omogućenih kibernetičkim tehnologijama mogao bi se povećati broj zahtjeva za elektroničke dokaze koje središnja tijela država članica EU-a za uzajamnu pravnu pomoć primaju od ekvivalentnih tijela u drugim državama strankama Konvencije i, podložno svim primjenjivim nacionalnim pravilima i postupcima, prosljeđuju pružateljima usluga sa sjedištem u njihovoj državi. Ipak, pravni okvir za međunarodnu suradnju u području kibernetičkog kriminala koji se u Konvenciji utvrđuje na globalnoj razini, kao i zaštitne mjere i uvjeti koje on sadržava, pružit će pružateljima usluga veću pravnu sigurnost u pogledu zahtjeva za pristup podacima koje bi mogli primati temeljem suradnje među državama u kaznenim stvarima.

- **Temeljna prava**

Konvencijom se predviđaju zaštitne mjere kojima se državama članicama EU-a omogućuje da ispunjavaju obveze u pogledu ljudskih prava na temelju međunarodnog prava, prava EU-a i nacionalnog prava. Tim se zaštitnim mjerama sprečava i da države stranke zloupotrebljavaju taj instrument UN-a u svrhu počinjenja ili legitimiziranja kršenja ljudskih prava.

Odredbe Konvencije obuhvaćaju postupovne mjere i mjere međunarodne suradnje u kaznenim stvarima, kao što su izručenje, uzajamna pravna pomoć i razmjena elektroničkih dokaza, koje bi mogle zadirati u temeljna prava, kao što su prava na slobodu, zaštitu od neljudskog ili ponižavajućeg postupanja, privatnost i zaštitu osobnih podataka. Konvencija slijedi pristup temeljen na pravima te se njome propisuju i horizontalni i kontekstom uvjetovani strogi uvjeti i zaštitne mjere za ljudska prava koji su u skladu s postojećim međunarodnim instrumentima o ljudskim pravima i o suradnji u kaznenim stvarima. U Konvenciji se uzimaju u obzir i rizici za ljudska prava koji su svojstveni borbi protiv kibernetičkog kriminalna i prirodi interneta. Kad je riječ o obvezama njezinih država stranaka u pogledu ljudskih prava, u Konvenciji se u više navrata upućuje na „međunarodno pravo o ljudskim pravima”. Taj široki izraz obuhvaća i međunarodne instrumente i međunarodno običajno pravo o ljudskim pravima, čime se osigurava najšira moguća primjena međunarodnih obveza u pogledu ljudskih prava na sve buduće stranke Konvencije, neovisno o tome poštuju li one posebne međunarodne instrumente za ljudska prava.

U članku 6. predviđen je glavni zahtjev prema kojem države stranke pri primjeni Konvencije moraju poštovati svoje obveze na temelju međunarodnog prava o ljudskim pravima. Člankom se i isključuje mogućnost da stranke tumače Konvenciju kao da im ona dopušta da taj pravni instrument upotrebljavaju za kršenje ljudskih prava ili temeljnih sloboda. Kako bi se ta obveza naglasila u digitalnom kontekstu u kojem se Konvencija primjenjuje, njezin članak 6. stavak 2. uključuje i neiscrpan popis tih ljudskih prava i temeljnih sloboda koje se češće krši u digitalnoj sferi, uključujući slobodu izražavanja, savjesti, mišljenja, vjeroispovijesti ili uvjerenja, mirnog okupljanja i udruživanja. Ta se horizontalna odredba zbog svojeg položaja i prirode primjenjuje na cijelu Konvenciju i dio je cilja i svrhe Konvencije.

Članak 21. stavak 4. još je jedna horizontalna odredba, koja se odnosi na usklađivanje kaznenog progona, donošenja presuda i sankcioniranja za kaznena djela iz Konvencije. Na temelju te odredbe države stranke dužne su osigurati da svaka osoba koja je kazneno progonjena za kaznena djela utvrđena u skladu s Konvencijom uživa sva prava i jamstva u skladu s nacionalnim pravom i primjenjivim međunarodnim obvezama te države stranke, uključujući pravo na pošteno suđenje i prava na obranu.

I člankom 24. propisuju se horizontalni uvjeti i zaštitne mjere u pogledu ovlasti i postupovnih mjera predviđenih Konvencijom i na nacionalnoj i na međunarodnoj razini. Tim se člankom državama strankama nalaže da osiguraju da postupovne ovlasti koje izvršavaju podliježu uvjetima i zaštitnim mjerama kojima se osigurava zaštita ljudskih prava u skladu s njihovim obvezama na temelju međunarodnog prava o ljudskim pravima te koje uključuju načelo proporcionalnosti. Ti uvjeti i zaštitne mjere primjenjive na ovlasti i postupke propisane Konvencijom uključuju, među ostalim, sudsko ili drugo neovisno preispitivanje, pravo na djelotvoran pravni lijek (koje obuhvaća nekoliko mjera za osobe čija su ljudska prava prekršena), razloge kojima se opravdava primjena te ograničenje područja primjene i trajanja tih ovlasti ili postupaka.

Člankom 36. prvi se put u nekom kaznenopravnom instrumentu UN-a uvodi odredba posvećena zaštiti osobnih podataka. Ta se odredba primjenjuje na svaki prijenos osobnih podataka na temelju Konvencije. Ti prijenosi mogu se provoditi samo u skladu s obvezama države stranke koja provodi prijenos na temelju nacionalnog i međunarodnog prava. Prije nego što prenesu bilo kakve osobne podatke drugoj državi stranki, države stranke mogu odbiti taj prijenos ako se podaci ne mogu dostaviti u skladu s njihovim primjenjivim zakonima o zaštiti podataka. Kako bi se postigla usklađenost s njezinim nacionalnim zakonom o zaštiti osobnih podataka i kako bi mogla odgovoriti na zahtjev za međunarodnu suradnju, država stranka može uvesti odgovarajuće uvjete za državu tražiteljicu. Države stranke dužne su osigurati da osobni podaci koje prime u skladu s Konvencijom, ili kao dio zahtjeva za međunarodnu suradnju ili kao odgovor na zahtjev, podliježu djelotvornim i odgovarajućim zaštitnim mjerama u njihovim pravnim okvirima. Države stranke mogu prenositi osobne podatke koje prime trećoj zemlji ili međunarodnoj organizaciji samo uz prethodno odobrenje države stranke koja je prvotno prenijela podatke, za što bi moglo biti potrebno predočenje odobrenja u pisanom obliku.

Konvencijom se predviđaju sveobuhvatne zaštitne mjere u odnosu na izručenje i uzajamnu pravnu pomoć. Države stranke imaju mogućnost odbiti zahtjeve za izručenje ili uzajamnu pravnu pomoć u slučaju nepostojanja dvostruke kažnjivosti (članak 37. stavak 1. i članak 40. stavak 8.).

Konvencija sadržava dodatne razloge za odbijanje suradnje, koji su u skladu s postojećim međunarodnim instrumentima. Člankom 37. stavcima 8. i 15. i člankom 40. stavcima 8., 21. i 22. omogućuje se državama strankama da odbijaju zahtjeve za međunarodnu suradnju u raznim slučajevima, na primjer ako zahtjev za uzajamnu pravnu pomoć nije podnesen u

skladu s odredbama članka 40.; ako država stranka kojoj se upućuje zahtjev smatra da bi izvršenje zahtjeva moglo dovesti u pitanje njezin suverenitet, sigurnost, javni poredak ili druge bitne interese (što se često međunarodno tumači na način da obuhvaća i pitanja ljudskih prava); ako se tijelima države stranke kojoj se upućuje zahtjev njezinim nacionalnim pravom zabranjuje izvršenje tražene radnje s obzirom na bilo koje slično kazneno djelo; ako bi izvršenje zahtjeva bilo u suprotnosti s pravnim sustavom države stranke kojoj se upućuje zahtjev koji se odnosi na uzajamnu pravnu pomoć; i ako država stranka kojoj se upućuje zahtjev ima utemeljene razloge vjerovati da je zahtjev podnesen u svrhu kaznenog progona ili kažnjavanja neke osobe na temelju njezina spola, rase, jezika, vjerskog opredjeljenja, nacionalnosti, etničke pripadnosti ili političkih uvjerenja ili da bi se odobrenjem zahtjeva položaj te osobe doveo u pitanje zbog bilo kojeg od navedenih razloga. Primjena ove posljednje zaštitne mjere na mjere uzajamne pravne pomoći kao što je razmjena elektroničkih dokaza rijetka je u većini međunarodnih instrumenata o suradnji u kaznenim stvarima. Ona je važno dodatno jamstvo za sprečavanje ciljanja pojedinaca, organizacija iz privatnog sektora, medija ili organizacija civilnog društva i njihove imovine. Ta zaštitna mjera, drugi razlozi za odbijanje i zahtjev dvostruke kažnjivosti omogućuju državama strankama da odbijaju međunarodnu suradnju u slučajevima koje smatraju politički motiviranima.

Uvjeti i zaštitne mjere za ljudska prava koji su prepoznati i predviđeni u Konvenciji dio su njezina cilja i svrhe i neodvojivo su povezani s ovlastima i postupcima koji se njome propisuju. Stoga ti uvjeti i zaštitne mjere ne mogu podlijegati rezervama.

Konvencijom se predviđa i mehanizam za periodičko preispitivanje provedbe Konvencije koji provodi njezina Konferencija država stranaka (članak 57. stavak 5. točka (f)). To preispitivanje trebalo bi obuhvaćati sve odredbe Konvencije, uključujući njezine uvjete i zaštitne mjere, u skladu s drugim postojećim međunarodnim instrumentima i mehanizmima u istom području.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Prijedlog nema utjecaj na proračun EU-a. Države članice EU-a mogu imati jednokratne troškove provedbe Konvencije, a zbog očekivanog porasta broja zahtjeva za međunarodnu suradnju troškovi za tijela država članica mogli bi umjereno porasti.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja**

Ne postoji plan provedbe jer će nakon njezina potpisivanja i ratifikacije države članice morati provesti Konvenciju.

Kad je riječ o praćenju, Komisija će sudjelovati na sastancima Konferencije država stranaka, na kojima će Europska unija biti prepoznata kao stranka Konvencije i može ostvariti pravo glasa s brojem glasova koji je jednak broju država članica koje su stranke Konvencije u pogledu donošenja izmjena i dopunskih protokola uz Konvenciju. Komisija će redovito izvješćivati Europski parlament o rezultatima preispitivanja i praćenja provedbe Konvencije, koje provodi Konferencija država stranaka.

- **Detaljno obrazloženje posebnih odredaba prijedloga**

Cilj je Konvencije poboljšati međunarodnu suradnju u području kaznenih djela utvrđenih u Konvenciji i prikupljanje elektroničkih dokaza o kaznenim djelima definiranima u Konvenciji i o drugim teškim kaznenim djelima u svrhu specifičnih kaznenih istraga ili postupaka.

Konvencijom se u tom pogledu ujedno nastoje promicati tehnička pomoć i izgradnja kapaciteta, osobito u korist zemalja u razvoju.

Opće odredbe (*poglavlje I. (članci od 1. do 6.))*

U poglavlju I. utvrđuju se opće područje primjene i svrha Konvencije te definicije koje se u njoj upotrebljavaju. Te su odredbe većim dijelom standardne formulacije te su nadahnute Budimpeštanskom konvencijom i dvama postojećim kaznenopravnim instrumentima UN-a (UNTOC i UNCAC).

U članku 2. utvrđuju se definicije pojmova, koje su u skladu s definicijama iz Budimpeštanske konvencije, Drugim dodatnim protokolom uz tu konvenciju i dvama postojećim kaznenopravnim instrumentima UN-a (UNTOC i UNCAC). U odnosu na te instrumente Konvencija sadržava samo jednu novu definiciju, o „podacima o sadržaju", koja je nadahnuta UNODC-ovim Modelom zakona o uzajamnoj pomoći u kaznenim stvarima [(22)] i definicijom navedenom u Uredbi o e-dokazima [(23)].

Člankom 3. utvrđuje se područje primjene Konvencije, koje obuhvaća sprečavanje, istragu i progon kaznenih djela utvrđenih u skladu s Konvencijom te povrat imovinske koristi ostvarene tim kaznenim djelima. Područje primjene Konvencije prošireno je i na prikupljanje i razmjenu elektroničkih dokaza u okviru specifičnih kaznenih istraga ili postupaka u skladu s člancima 23. i 35. (vidjeti dodatne pojedinosti u nastavku u odjeljcima „Postupovne mjere i izvršavanje zakonodavstva (poglavlje IV. (članci od 23. do 34.))" i „Međunarodna suradnja (poglavlje V. (članci od 35. do 52.))").

Člankom 4. predviđeno je da bi kaznena djela koja su utvrđena u drugim primjenjivim konvencijama i protokolima UN-a (i kojih su države stranke stranke) trebala biti kažnjiva neovisno o tome jesu li počinjena na internetu ili uživo. Stavkom 2. ograničava se područje primjene tog članka jer se u njemu ističe da ta odredba ne pruža pravnu osnovu za uvođenje bilo kakvih novih ili dodatnih kaznenih djela osim onih utvrđenih u primjenjivim konvencijama i protokolima UN-a.

Članak 5. standardna je odredba o poštovanju načela suverenosti, u kojoj se ponavljaju formulacije odgovarajućih odredbi UNTOC-a i UNCAC-a.

Članak 6. je nova odredba u odnosu na dva kaznenopravna instrumenta Ujedinjenih naroda i Budimpeštansku konvenciju. Taj članak, u kojem se jasno razgraničuju cilj i svrha Konvencije, važna je zaštitna mjera protiv njezine neprimjerene primjene. U stavku 1. kao glavni cilj visoke razine predviđa se da se sve mjere poduzete radi provedbe Konvencije moraju temeljiti na međunarodnim obvezama u pogledu ljudskih prava koje je preuzela svaka država stranka. Stavak 2. nastavlja se na taj cilj i ponovo potvrđuje da se Konvencija ne smije tumačiti u svrhu kršenja bilo kakvih ljudskih prava, uključujući gospodarska, socijalna i kulturna ili građanska i politička prava. Ta odredba uključuje neiscrpan popis prava za koja se smatra da su primjenom mjera za borbu protiv kibernetičkog kriminala posebno podložna kršenju, kao što je sloboda izražavanja, savjesti, mišljenja, vjeroispovijesti ili uvjerenja, mirnog okupljanja i udruživanja. Stoga je područje primjene Konvencije ograničeno i tom

---

(22) UNODC-ov Model zakona o uzajamnoj pomoći u kaznenim stvarima (2007.), kako je izmijenjen odredbama o elektroničkim dokazima i primjeni posebnih istražnih tehnika (2022.); E/CN.15/2022/CRP.6.

(23) Vidjeti Uredbu (EU) 2023/1543 o europskim nalozima za dostavljanje i europskim nalozima za čuvanje elektroničkih dokaza u kaznenim postupcima i za izvršenje kazni zatvora nakon kaznenog postupka, članak 3. stavak 12.

odredbom, čime se sprečavaju budući pokušaji država stranaka da preširoko primjenjuju mjere za međunarodnu suradnju iz Konvencije.

Kriminalizacija (poglavlje II. (članci od 7. do 21.))

U člancima od 7. do 17. utvrđene su odredbe o usklađivanju kriminalizacije postupanja i elemenata kaznenih djela ovisnih o kibernetičkim tehnologijama i određenih kaznenih djela omogućenih kibernetičkim tehnologijama. Odredbe o kaznenim djelima ovisnima o kibernetičkim tehnologijama (članci od 7. do 11.) nadahnute su kaznenim djelima utvrđenima u Budimpeštanskoj konvenciji. Tom su konvencijom nadahnute i odredbe o kaznenim djelima omogućenima kibernetičkim tehnologijama (članci od 12. do 16.), kojima se, među ostalim, usklađuju kazneno djelo prijevara povezanih sa sustavima informacijske i komunikacijske tehnologije (uključujući kibernetičke prijevare kao vrstu prijevare); kaznena djela povezana s internetskim materijalom koji sadržava seksualno zlostavljanje djece; i kaznena djela vrbovanja u svrhu počinjenja seksualnog kaznenog djela protiv djeteta i dijeljenja intimnih slika bez pristanka. Za utvrđivanje svih kaznenih djela iz Konvencije potrebna su dva osnovna elementa: namjera i činjenica da je kazneno djelo počinjeno bespravno. Pojam „bespravno" je kontekstom uvjetovan zahtjev u pogledu kaznenopravne odgovornosti koji državama strankama omogućuje fleksibilnu primjenu u skladu s njihovim nacionalnim pravom i međunarodnim obvezama. U tom je smislu cilj uvjeta „bespravno" osigurati da se, na primjer, postupanje tijela kaznenog progona pri istraživanju kaznenih djela ili postupanje u sigurnosne, znanstvene, medicinske, umjetničke ili druge zakonite, opravdane ili odobrene svrhe isključi iz opsega kriminalizacije. Člankom 14. stavkom 4. u tom se pogledu predviđa izričito izuzeće od kriminalizacije za postupanje djece u pogledu samostalno proizvedenog materijala u kojem su prikazana ili sporazumne proizvodnje, prijenosa ili posjedovanja materijala opisanog u članku 14. stavku 2. točkama od (a) do (c), ako je osnovno prikazano postupanje zakonito na temelju nacionalnog prava i ako uključene osobe upotrebljavaju taj materijal isključivo u privatne i sporazumne svrhe.

Članak 17., kojim je propisana kriminalizacija pranja imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima, nadahnut je odgovarajućim odredbama UNTOC-a i UNCAC-a. Prema napomenama za tumačenje konkretnih članaka Konvencije, koje su priložene rezoluciji kojom se donosi Konvencija, postupanje se smatra kaznenim djelom na temelju članka 17. samo ako je osnovno kažnjivo postupanje koje je povezano sa složenijim kaznenim djelom pranja ostvarene imovinske koristi utvrđeno kao kazneno djelo u skladu s člancima od 7. do 16. Konvencije.

U članku 18. ponavljaju se odgovarajuće odredbe UNTOC-a i UNCAC-a o uspostavi minimalnih pravila o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela utvrđena u skladu s ovom Konvencijom (tj. kaznena djela utvrđena u člancima od 7. do 17.). Ta odgovornost povezana je sa sudjelovanjem pravnih osoba u nekom od kaznenih djela kodificiranih u člancima od 7. do 17., koja podliježu istim zahtjevima primjenjivima na fizičke osobe u smislu počinjenja tih djela „s namjerom i bespravno" i pravnim načelima svake države stranke (stavci 1. i 2.).

U člancima 19. i 20. ponavljaju se odgovarajuće odredbe UNTOC-a i UNCAC-a, tj. predviđaju se minimalna pravila o utvrđivanju kaznenih djela sudjelovanja, pokušaja i pripreme te rokovi zastare u skladu s nacionalnim zakonodavstvom država stranaka i, ako je potrebno, za kaznena djela utvrđena u Konvenciji. Iako se internetski prijenos i kontrola podataka koji mogu biti relevantni za kazneno djelo oslanjaju na pomoć pružateljâ usluga, pružatelj usluge koji nema kaznenu namjeru ne snosi odgovornost u skladu s člankom 19. Stoga pružatelji usluga nisu dužni aktivno pratiti sadržaj kako bi izbjegli kaznenu odgovornost na temelju te odredbe.

UNTOC-om i UNCAC-om nadahnut je i članak 21., u kojem su utvrđena minimalna pravila o kaznenom progonu, donošenju presuda i sankcioniranju u pogledu kaznenih djela utvrđenih u skladu s Konvencijom. Stavkom 4. nalaže se državama strankama da osiguraju da svaka osoba koja je kazneno progonjena za kaznena djela utvrđena u skladu s Konvencijom uživa sva prava i jamstva u skladu s međunarodnim obvezama država stranaka, uključujući pravo na pošteno suđenje i prava na obranu.

Nadležnost (poglavlje III. (članak 22.))

I u članku 22. uzimaju se u obzir odgovarajuće odredbe UNTOC-a, UNCAC-a i Budimpeštanske konvencije i uređuje se utvrđivanje obveznih i neobveznih oblika nadležnosti, prema potrebi, za kaznena djela utvrđena u skladu s Konvencijom.

Postupovne mjere i izvršavanje zakonodavstva (poglavlje IV. (članci od 23. do 34.))

U članku 23. utvrđuje se opseg domaćih ovlasti i postupovnih mjera koje omogućuju međunarodnu suradnju: primjenjuje se na specifične kaznene istrage ili postupke koji se odnose na kaznena djela utvrđena u skladu s Konvencijom, na druga kaznena djela počinjena putem sustava informacijske i komunikacijske tehnologije te na prikupljanje dokaza o bilo kojem kaznenom djelu u elektroničkom obliku. Prema napomenama za tumačenje konkretnih članaka Konvencije koje su priložene rezoluciji kojom se donosi Konvencija: „Pojam ‚kaznene istrage' obuhvaća situacije u kojima na temelju činjeničnih okolnosti postoje opravdani razlozi za vjerovanje da je kazneno djelo (uključujući neko od kaznenih djela utvrđenih u članku 19. Konvencije) počinjeno ili je počinjenje tog djela u tijeku, među ostalim kad je ta istraga usmjerena na zaustavljanje ili ometanje počinjenja predmetnog kaznenog djela." Konvencija stoga ne pruža osnovu za međunarodnu suradnju u vezi s preventivnim svrhama, a podaci se mogu razmjenjivati samo ako se odnose na konkretnu kaznenu istragu.

U članku 24. ponavlja se, uz nekoliko izmjena, odgovarajući tekst iz članka 15. Budimpeštanske konvencije. U njemu su predviđeni glavni uvjeti i zaštitne mjere kojima se osigurava da ovlasti i postupci utvrđeni u poglavlju IV. podliježu odgovarajućoj razini zaštite temeljnih prava, uključujući primjenu načela proporcionalnosti. Ti uvjeti i zaštitne mjere uključuju, među ostalim, sudsko ili drugo neovisno preispitivanje, pravo na djelotvoran pravni lijek, razloge kojima se opravdava primjena te ograničenje područja primjene i trajanja tih ovlasti ili postupaka. Nadalje, uvjeti i zaštitne mjere utvrđene u skladu s tim člankom primjenjuju se na nacionalnoj razini na ovlasti i postupke utvrđene u poglavlju IV. u svrhu nacionalnih kaznenih istraga i postupaka i u svrhu ostvarivanja međunarodne suradnje s državom strankom kojoj se upućuje zahtjev na temelju poglavlja V.

Članci od 25. do 30. nadahnuti su odgovarajućim odredbama Budimpeštanske konvencije o domaćim ovlastima i postupovnim mjerama. To su: ažurno pohranjivanje zabilježenih elektroničkih podataka; ažurno pohranjivanje i djelomično otkrivanje podataka o prometu; nalozi za dostavljanje; pretraživanje i zapljena pohranjenih elektroničkih podataka; prikupljanje podataka o prometu u stvarnom vremenu i presretanje podataka o sadržaju.

Člankom 31. uzima se u obzir članak 31. UNCAC-a. Njime se državama strankama nalaže da donose mjere za zamrzavanje, zapljenu i oduzimanje imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom.

Člankom 32., koji je nadahnut UNTOC-om i UNCAC-om, predviđa se mogućnost da države stranke uspostave kaznenu evidenciju radi upotrebe tih informacija u kaznenim postupcima povezanima s kaznenim djelom utvrđenim u skladu s Konvencijom.

Člankom 33., koji je nadahnut UNTOC-om, nalaže se državama strankama da u skladu s nacionalnim zakonodavstvom poduzimaju primjerene mjere za pružanje odgovarajuće zaštite svjedocima.

Člankom 34., koji je nadahnut UNTOC-om, nalaže se državama strankama da u skladu s nacionalnim zakonodavstvom poduzimaju primjerene mjere za pružanje odgovarajuće pomoći žrtvama, osobito žrtvama kaznenih djela utvrđenih u člancima od 14. do 16. Konvencije. Tim se člankom od država stranaka zahtijeva i da pri primjeni njegovih stavaka od 2. do 4. u obzir uzimaju dob, spol i posebne okolnosti i potrebe žrtava, uključujući posebne okolnosti i potrebe djece. Stavkom 6. tog članka potiče se države stranke da poduzimaju djelotvorne korake kako bi osigurale usklađenost sa zahtjevima za uklanjanje sadržaja opisanog u člancima od 14. do 16. Konvencije ili onemogućе pristup tom sadržaju u mjeri koja je u skladu s njihovim nacionalnim pravnim okvirom.

Međunarodna suradnja (poglavlje V. (članci od 35. do 52.))

U članku 35. utvrđena su opća načela i opseg međunarodne suradnje kojima se državama strankama nalaže da međusobno surađuju u svrhu istraživanja i kaznenog progona te prikupljanja i razmjene elektroničkih dokaza o kaznenim djelima utvrđenima u skladu s Konvencijom, kao i radi prikupljanja i razmjene elektroničkih dokaza o svakom teškom kaznenom djelu koje je kažnjivo oduzimanjem slobode u najduljem trajanju od najmanje četiri godine ili strožom kaznom. Stoga je opseg međunarodne suradnje ograničen na kaznena djela utvrđena u skladu s Konvencijom i teška kaznena djela s jasnim pragom sankcije.

Članak 36. sadržava izričitu odredbu o zaštiti osobnih podataka. Tom se odredbom uređuju pravila za prijenos osobnih podataka u okviru međunarodne suradnje. Prijenos se može provoditi samo u skladu s obvezama države stranke koja provodi prijenos na temelju nacionalnog i međunarodnog prava. Države stranke mogu odbiti prijenos podataka ako se podaci ne mogu dostaviti u skladu s njihovim primjenjivim zakonima o zaštiti osobnih podataka. U EU-u to znači da se prije prijenosa bilo kakvih osobnih podataka drugoj državi stranki moraju primijeniti važna načela zaštite podataka, uključujući ograničenje svrhe, smanjenje količine podataka, proporcionalnost i neophodnost, u skladu s Poveljom Europske unije o temeljnim pravima. Države stranke mogu nastojati uvesti i odgovarajuće uvjete za postizanje usklađenosti radi odgovaranja na zahtjeve za osobne podatke. Države stranke dužne su osigurati da osobni podaci koje prime u skladu s Konvencijom podliježu djelotvornim i odgovarajućim zaštitnim mjerama u njihovim pravnim okvirima. Države stranke mogu prenositi osobne podatke koje prime trećoj zemlji ili međunarodnoj organizaciji samo uz prethodno odobrenje države stranke koja je prvotno prenijela podatke, za što bi moglo biti potrebno predočenje odobrenja u pisanom obliku.

Člankom 37., koji je nadahnut UNCAC-om i Budimpeštanskom konvencijom, propisana su detaljna pravila o izručenju. Na temelju njegova stavka 8. Konvencija omogućuje odbijanje izručenja na temelju uvjeta utvrđenih u nacionalnom pravu države stranke kojoj se upućuje zahtjev. U stavku 15. utvrđuje se dodatna osnova za odbijanje zahtjeva za izručenje ako je taj zahtjev podnesen u svrhu kaznenog progona ili kažnjavanja neke osobe na temelju njezina spola, rase, jezika, vjerskog opredjeljenja, nacionalnosti, etničke pripadnosti ili političkih uvjerenja ili ako bi se odobrenjem zahtjeva položaj te osobe doveo u pitanje zbog bilo kojeg od navedenih razloga.

Člancima 38. i 39., koji su nadahnuti UNTOC-om i UNCAC-om, utvrđuje se mogućnost transfera osuđenih osoba i prijenosa kaznenih postupaka.

U članku 40. ponavljaju se odredbe UNTOC-a, UNCAC-a i Budimpeštanske konvencije i utvrđuju detaljne odredbe o načelima i postupcima u vezi s uzajamnom pravnom pomoći. Njegovim stavkom 17. propisano je da se zahtjevi za uzajamnu pravnu pomoć izvršavaju u skladu s nacionalnim zakonodavstvom države stranke kojoj se upućuje zahtjev. Stavkom 19. zabranjuje se državi stranki tražiteljici da informacije ili dokaze koje je dostavila država stranka kojoj se upućuje zahtjev bez njezina prethodnog pristanka prenosi ili upotrebljava za

istrage, kaznene progone ili sudske postupke koji nisu navedeni u zahtjevu. Stavcima 8., 21. i 22. predviđeni su sveobuhvatni razlozi za odbijanje zahtjeva za uzajamnu pravnu pomoć kako je opisano u odjeljku „Temeljna prava”.

Člankom 41., koji je nadahnut člankom 35. Budimpeštanske konvencije, nalaže se državama strankama da uspostave mreže dostupne 24 sata dnevno svakog dana u tjednu za pružanje pomoći u specifičnim istragama, kaznenim progonima ili sudskim postupcima koji se odnose na kaznena djela utvrđena u skladu s Konvencijom ili pomoći u prikupljanju elektroničkih dokaza.

U člancima od 42. do 46. ponavljaju se članci od 29. do 33. Budimpeštanske konvencije i u njima se utvrđuju pojedinosti o posebnim vrstama mjera međunarodne suradnje za uzajamnu pravnu pomoć. Riječ je o sljedećim mjerama: ažurno pohranjivanje zabilježenih elektroničkih podataka; ažurno otkrivanje pohranjenih podataka o prometu; pristup pohranjenim elektroničkim podacima; prikupljanje podataka o prometu u stvarnom vremenu i presretanje podataka o sadržaju. Kad je riječ o najdrastičnijim mjerama, tj. prikupljanju podataka o prometu u stvarnom vremenu i presretanju podataka o sadržaju, države stranke imaju ograničeniju obvezu da „nastoje” pružiti takvu pomoć. Ta obveza u biti predstavlja „obvezu najbolje namjere” pa manje ograničava države stranke nego obveze za druge mjere uzajamne pravne pomoći, u okviru kojih moraju surađivati s drugim državama strankama osim ako primjenjivi uvjeti nisu ispunjeni ili ako se države stranke ne pozovu na neki od primjenjivih razloga za odbijanje. Nadalje, pomoć pri presretanju podataka o sadržaju može se zatražiti samo za teška kaznena djela u mjeri koja je dopuštena na temelju ugovora koji se primjenjuju na države stranke ili njihova nacionalnog zakonodavstva.

Člancima 47. i 48., koji su nadahnuti UNTOC-om i UNCAC-om, države stranke potiče se na suradnju kako bi se poboljšala učinkovitost izvršavanja zakonodavstva u suzbijanju kaznenih djela utvrđenih u skladu s Konvencijom i kako bi se u istu svrhu uspostavila zajednička istražna tijela.

Člancima od 49. do 52., koji su nadahnuti UNTOC-om i/ili UNCAC-om, propisuju se minimalna pravila o mjerama za zapljenu, naplatu i povrat imovinske koristi ili imovine ostvarene kaznenim djelima utvrđenima u skladu s Konvencijom.

Preventivne mjere (poglavlje VI. (članak 53.))

Člankom 53. potiče se države stranke da u skladu s temeljnim načelima svojih pravnih sustava donošenjem odgovarajućih zakonodavnih, administrativnih i drugih mjera nastoje razviti i provesti ili održavati djelotvorne i usklađene politike i najbolju praksu za smanjenje postojećih ili budućih prilika za počinjenje kibernetičkog kriminala. Države stranke trebale bi promicati aktivno sudjelovanje relevantnih pojedinaca i subjekata izvan javnog sektora kao što su nevladine organizacije, organizacije civilnog društva, akademske institucije i subjekti u privatnom sektoru, kao i opće javnosti, u relevantnim aspektima sprečavanja kaznenih djela utvrđenih u skladu s Konvencijom. U stavku 3. navodi se neiscrpan i neobvezujući popis preventivnih mjera. U stavku 3. točki (e) izričito se upućuje na preventivne mjere kojima se prepoznaje doprinos zakonitih aktivnosti istraživača u području sigurnosti ako im je namjera isključivo ojačati i poboljšati sigurnost proizvoda, usluga i kupaca pružatelja usluga.

Tehnička pomoć i razmjena informacija (poglavlje VII. (članci od 54. do 56.)

U člancima od 54. do 56., koji su nadahnuti UNTOC-om i/ili UNCAC-om, utvrđene su odredbe o pružanju tehničke pomoći, izgradnji kapaciteta i razmjeni informacija, pri čemu se posebno vodi računa o interesima i potrebama država stranaka u razvoju.

Mehanizam provedbe (poglavlje VIII. (članci 57. i 58.))

U člancima 57. i 58., koji su nadahnuti UNCAC-om, utvrđene su pojedinosti o Konferenciji država stranaka, koja će nadzirati provedbu Konvencije i imati nadležnost za razradu i donošenje dopunskih protokola uz Konvenciju na temelju članaka 61. i 62. Konvencije. Glavni tajnik Ujedinjenih naroda osigurava tajničke usluge i saziva Konferenciju država stranaka najkasnije godinu dana nakon stupanja Konvencije na snagu. Redoviti sastanci Konferencije nakon toga se održavaju u skladu s poslovnikom koji je donijela Konferencija.

Završne odredbe (poglavlje IX. (članci od 59. do 68.))

Poglavlje IX. Konvencije sadržava završne odredbe. Među ostalim, člankom 60. stavkom 1. osigurava se da države članice EU-a koje su stranke Konvencije mogu nastaviti primjenjivati pravo Unije u međusobnim odnosima. Njime se i strankama Budimpeštanske konvencije i drugih međunarodnih instrumenata omogućuje da nastave međusobno primjenjivati te instrumente.

Člankom 64. stavkom 1. predviđeno je da će Konvencija biti otvorena za potpisivanje svim državama od listopada 2025. u Hanoiju, a nakon toga u sjedištu Ujedinjenih naroda u New Yorku do 31. prosinca 2026. U skladu sa stavkom 2. Konvencija će biti otvorena za potpisivanje i organizacijama za regionalnu gospodarsku integraciju kao što je Unija, pod uvjetom da je najmanje jedna država članica potpisala Konvenciju u skladu sa stavkom 1.

U članku 64. stavku 3. i članku 65. stavku 1. navodi se da Konvencija stupa na snagu nakon što 40 država izrazi pristanak da budu obvezane Konvencijom polaganjem isprava o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju kod glavnog tajnika Ujedinjenih naroda. Organizacije za regionalnu gospodarsku integraciju kao što je Unija mogu položiti ispravu o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju ako je najmanje jedna njihova država članica to već učinila. U toj ispravi o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju organizacija za regionalnu gospodarsku integraciju navodi područje svoje nadležnosti u pitanjima koja uređuje ova Konvencija. U skladu s člankom 64. stavkom 4. organizacije za regionalnu ekonomsku integraciju kao što je Unija mogu pristupiti Konvenciji pod uvjetom da je barem jedna njihova država članica stranka Konvencije. U trenutku pristupanja Unija navodi područje svoje nadležnosti u pitanjima uređenima Konvencijom.

U skladu s člankom 66. stavkom 1., pet godina od stupanja Konvencije na snagu država stranka može predložiti izmjenu i dostaviti je glavnom tajniku Ujedinjenih naroda koji će predloženu izmjenu proslijediti državama strankama i Konferenciji država stranaka Konvencije na razmatranje i odlučivanje o prijedlogu. Na temelju stavka 2. organizacije za regionalnu gospodarsku integraciju kao što je Unija u pitanjima koja su u njihovoj nadležnosti ostvaruju svoje pravo glasa s brojem glasova koji je jednak broju njihovih država članica koje su stranke Konvencije. Izmjena donesena u skladu sa stavkom 1. podliježe ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju država stranaka.

U člancima 61. i 62. utvrđuju se pravila o dopunskim protokolima uz Konvenciju. Člankom 61. stavkom 2. organizacijama za regionalnu gospodarsku integraciju kao što je Unija omogućuje se da postanu stranke protokola samo ako su stranke Konvencije. U skladu sa stavkom 4. svaki protokol uz Konvenciju tumači se zajedno s Konvencijom, uzimajući u obzir svrhu tog protokola. Člankom 62. stavkom 1. propisuje se da je potrebno najmanje 60 država stranaka da bi Konferencija država stranaka mogla razmotriti donošenje dopunskog protokola. Tim člankom predviđa se i da Konferencija država stranaka poduzima sve potrebne napore u cilju postizanja konsenzusa o svakom dopunskom protokolu te je, samo ako su svi napori iscrpljeni, za donošenje protokola potrebna, kao krajnje rješenje, najmanje dvotrećinska većina prisutnih država stranaka koje glasuju na sastanku Konferencije država stranaka. U skladu s člankom 62. stavkom 2. organizacije za regionalnu gospodarsku integraciju kao što je Unija u pitanjima koja su u njihovoj nadležnosti ostvaruju pravo glasa

na temelju tog članka s brojem glasova koji je jednak broju njihovih država članica koje su stranke Konvencije.

U skladu s člankom 67. stavkom 2. organizacije za regionalnu gospodarsku integraciju kao što je Unija prestaju biti strankama Konvencije ako je otkažu sve njihove države članice.

Rezoluciji kojom se donosi Konvencija priložene su napomene za tumačenje članaka 2., 17., 23. i 35. Iako te napomene za tumačenje ne predstavljaju instrument za vjerodostojno tumačenje Konvencije, svrha im je ponuditi strankama smjernice i pomoć u primjeni Konvencije. U napomenama za tumačenje predsjedatelja *ad hoc* odbora UN-a koje su podijeljene tijekom pregovora razmatreno je i nekoliko ključnih aspekata tumačenja. Na internetskim stranicama *ad hoc* odbora navedeni su svi prijedlozi i revizije nacrta teksta Konvencije izneseni tijekom pregovora pa su one koristan izvor informacija o razvoju ključnih odredbi unutar teksta i mogu pomoći pri tumačenju. Nadalje, i Izvješće s objašnjenjima uz Budimpeštansku konvenciju [(24)] državama može poslužiti kao koristan, iako neformalan, informativni materijal o mnogim odredbama koje su nadahnute tom konvencijom, kao što je većina odredbi ove Konvencije o kriminalizaciji i postupovnim ovlastima.

[(24)] Serija ugovora Vijeća Europe – br. 185.

2025/0230 (NLE)

Prijedlog

ODLUKE VIJEĆA

o potpisivanju, u ime Europske unije, Konvencije Ujedinjenih naroda protiv kibernetičkog kriminala kojom se jača međunarodna suradnja u području suzbijanja određenih kaznenih djela počinjenih putem sustava informacijske i komunikacijske tehnologije i u području razmjene dokaza o teškim kaznenim djelima u elektroničkom obliku

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 16., članak 82. stavak 1., članak 83. stavak 1. i članak 87. stavak 2., u vezi s člankom 218. stavkom 5.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

budući da:

(1) Odlukom Vijeća (EU) 2022/895, donesenom 24. svibnja 2022., Komisija je ovlaštena sudjelovati, u ime Europske unije, u pregovorima o Konvenciji Ujedinjenih naroda protiv kibernetičkog kriminala.

(2) Tekst Konvencije Ujedinjenih naroda protiv kibernetičkog kriminala kojom se jača međunarodna suradnja u području suzbijanja određenih kaznenih djela počinjenih putem sustava informacijske i komunikacijske tehnologije i u području razmjene dokaza o teškim kaznenim djelima u elektroničkom obliku („Konvencija”) donijela je Opća skupština Ujedinjenih naroda 24. prosinca 2024. i predviđa se da će biti otvoren za potpisivanje u Hanoiju (Vijetnam) 25. listopada 2025., a nakon toga u sjedištu Ujedinjenih naroda u New Yorku do 31. prosinca 2026.

(3) Konvencija je u skladu sa sigurnosnim ciljevima Europske unije iz članka 67. stavka 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, odnosno s osiguravanjem visoke razine sigurnosti mjerama za sprečavanje i suzbijanje kriminala i mjerama za koordinaciju i suradnju policije i pravosudnih tijela te drugih nadležnih tijela, kao i usklađivanjem kaznenog zakonodavstva.

(4) Odredbe Konvencije primjenjuju se na specifične kaznene istrage ili postupke koji se odnose na kaznena djela utvrđena u skladu s Konvencijom i omogućuju razmjenu podataka samo u tu svrhu.

(5) Konvencijom se usklađuje ograničen skup jasno definiranih kaznenih djela i državama strankama istovremeno omogućuje fleksibilnost potrebna za izbjegavanje prekomjerne kriminalizacije zakonitog postupanja.

(6) Konvencijom se utvrđuju samo minimalna pravila o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela utvrđena u njoj i ne zahtijeva se utvrđivanje te kaznene odgovornosti na način koji ne bi bio dosljedan s pravnim načelima država stranaka.

(7) Konvencija je u skladu i s ciljevima Europske unije u pogledu zaštite osobnih podataka, privatnosti i temeljnih prava u skladu s člankom 16. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i Poveljom Europske unije o temeljnim pravima.

(8) Konvencijom se predviđaju stroge zaštitne mjere za ljudska prava i isključuju sva tumačenja koja bi mogla dovesti do kršenja ljudskih prava ili temeljnih sloboda, osobito slobode izražavanja, savjesti, mišljenja, vjeroispovijesti ili uvjerenja, mirnog okupljanja i udruživanja. Tim zaštitnim mjerama osigurava se i da se međunarodna suradnja može odbiti ako bi bila u suprotnosti s nacionalnim zakonodavstvom država stranaka ili ako bi bila potrebna radi izbjegavanja bilo kojeg oblika diskriminacije.

(9) Kad je riječ o ovlastima i postupovnim mjerama na nacionalnoj i međunarodnoj razini, Konvencijom se predviđaju horizontalni uvjeti i zaštitne mjere kojima se osigurava zaštita ljudskih prava u skladu s obvezama država stranaka na temelju međunarodnog prava o ljudskim pravima te koje uključuju načelo proporcionalnosti. Ti uvjeti i zaštitne mjere uključuju, među ostalim, sudsko ili drugo neovisno preispitivanje, pravo na djelotvoran pravni lijek, razloge kojima se opravdava primjena te ograničenje područja primjene i trajanja ovlasti ili postupaka.

(10) Konvencija sadržava i posebnu odredbu o zaštiti osobnih podataka kojom se prije prijenosa bilo kakvih osobnih podataka drugoj državi stranki osigurava primjena važnih načela zaštite podataka, uključujući ograničenje svrhe, smanjenje količine podataka, proporcionalnost i neophodnost, u skladu s Poveljom Europske unije o temeljnim pravima.

(11) Sudjelovanjem u pregovorima u ime Unije Komisija je osigurala usklađenost Konvencije s relevantnim pravilima Europske unije.

(12) Kako bi se osigurala usklađenost Konvencije s pravom i politikama Unije, kao i ujednačena primjena Konvencije među državama članicama EU-a u odnosima s državama strankama koje nisu članice EU-a te učinkovita primjena Konvencije, važan je niz rezervi i obavijesti.

(13) Rezervama i obavijestima za koje se u Prilogu I. ovoj Odluci daju smjernice, ne dovode se u pitanje druge rezerve ili izjave koje bi pojedinačne države članice htjele staviti odnosno dati ako im je to dopušteno.

(14) Budući da se Konvencijom predviđaju postupci kojima se poboljšava prekogranični pristup elektroničkim dokazima i visoka razina zaštitnih mjera, pristup Konvenciji promicat će dosljednost napora Europske unije u suzbijanju kibernetičkog kriminala i drugih oblika kriminala na svjetskoj razini. To će olakšati suradnju između stranaka Konvencije koje su države članice EU-a i stranaka Konvencije koje nisu države članice EU-a i istodobno osigurati visoku razinu zaštite pojedinaca.

(15) U skladu s člankom 64. Konvencija je otvorena za potpisivanje od strane Unije.

(16) Unija bi trebala postati stranka Konvencije uz svoje države članice jer i Unija i države članice imaju nadležnosti u područjima obuhvaćenima Konvencijom. Ovom Odlukom ne dovodi se u pitanje potpisivanje Konvencije od strane država članica, u skladu s njihovim unutarnjim postupcima.

(17) Brzim potpisivanjem Konvencije Europska unija osigurat će si važnu priliku za izražavanje mišljenja u ranoj fazi provedbe tog novog globalnog okvira za borbu protiv kibernetičkog kriminala.

(18) Provedeno je savjetovanje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka u skladu s člankom 42. stavkom 1. Uredbe (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća te je on dao mišljenje [...].

(19) [U skladu s člankom 3. Protokola br. 21 o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske s obzirom na područje slobode, sigurnosti i pravde, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o

funkcioniranju Europske unije, Irska je [*pismom od* …] obavijestila da želi sudjelovati u donošenju i primjeni ove Odluke.]

ILI

[U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 21 o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske s obzirom na područje slobode, sigurnosti i pravde, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, i ne dovodeći u pitanje članak 4. navedenog protokola, Irska ne sudjeluje u donošenju ove Odluke te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje.]

(20) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 22 o stajalištu Kraljevine Danske, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, Kraljevina Danska ne sudjeluje u donošenju ove Odluke te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje.

(21) Konvenciju bi trebalo potpisati, a priložene rezerve i obavijesti odobriti,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Potpisivanje Konvencije Ujedinjenih naroda protiv kibernetičkog kriminala kojom se jača međunarodna suradnja u području suzbijanja određenih kaznenih djela počinjenih putem sustava informacijske i komunikacijske tehnologije i u području razmjene dokaza o teškim kaznenim djelima u elektroničkom obliku („Konvencija”) odobrava se u ime Europske unije, podložno njezinu kasnijem sklapanju.

Tekst Konvencije priložen je ovoj Odluci (Prilog II.).

Članak 2.

Odobravaju se rezerve i obavijesti utvrđene u Prilogu I. ovoj Odluci.

Članak 3.

Ova Odluka stupa na snagu sljedećeg dana od dana donošenja.

Sastavljeno u Bruxellesu,

Za Vijeće
Predsjednik
[...]